

Un cérvol corrent

Un projecte de llei de regulació de la població mal plantejat i discriminatori.

© The Economist

Unes flors de plàstic de colors vius donen la benvinguda als pacients a la recepció de la clínica abortiva de Nguyen To Hao. Però a la sala d'espera l'ambient és trist. Hao, especialista en obstetrícia i ginecologia, diu que moltes de les seves pacients són adolescents que saben escandalosament ben poca cosa sobre el sexe i les seves conseqüències. Algunes noies amb embarassos avançats són enviades a un hospital pròxim perquè avortin; d'altres tenen la criatura i la deixen a la cura de monjos budistes.

Els embarassos no desitjats es podrien evitar només que el Vietnam tingués una més bona educació sexual en l'ensenyament secundari. Un adagi vietnamita diu que evitar parlar de sexe és la manera més segura d'"impedir que el cérvol marxi corrent". Però els cérvols "sempre estan corrent", insisteix la doctora Hao, i el Govern no aconsegueix guiar-los.

La taxa d'avortaments del Vietnam no se sap amb certesa, però es creu que és de les més altes del món. Segons investigadors de l'Hospital Central d'Obstetrícia de Hanoi, la capital del país, dues cinquantenes parts dels embarassos del Vietnam acaben en avortament; el doble de la xifra que dona el Govern.

EFE

El desconeixement sobre sexe i contracepció és un factor evident. Algunes dones que avorten no havien volgut quedar embarassades. D'altres volien desesperadament un nen, ja que els nadons mascles continuen la nissaga familiar i tradicionalment s'espera que cuidin els pares en fer-se vells. Els avortaments per selecció de gènere són il·legals des del 2003, però és difícil fer complir la prohibició. Els ultrasons estan molt estesos. Nguyen Thi Hien, mare de dues criatures, de Hanoi, diu que en clíniques privades de la capital hi ha metges que per 75 dòlars diuen a les parelles el sexe del fetus.

Així, per cada 100 nenes, al Vietnam hi neixen 111 nens, segons el Fons de Població de les Nacions Unides: una proporció de naixements gairebé tan desequilibrada com la de la veïna Xina. El Partit Comunista del Vietnam tem que aquest desequilibri de sexes provoqui que una generació d'homes ho tingui difícil per trobar parella. Com en altres societats amb molts homes solters frustrats, això pot significar més tràfic i prostitució, més violacions i un risc més alt d'inestabilitat política.

Les polítiques reproductives i demogràfiques del Vietnam estan en canvi constant. La decisió recent de la Xina de

demogràfic” podria aturar-se de cop. Les taxes de fertilitat d’algunes ciutats vietnamites han caigut per sota de la taxa de reemplaçament, una tendència que podria acabar portant a una manca de treballadors, com saben prou bé el Japó i altres països rics. La diferència és que el Vietnam corre el risc de fer-se vell abans de fer-se ric.

La nova llei de regulació de la població, en procés de redacció, no hi ajudaria. Proposa mantenir la política dels dos fills i prohibir l’avortament després de les 12 setmanes, reduint el límit actual de 22 setmanes, excepte en casos de violació. Això pot enviar encara més vietnamites embarassades a clíniques d’avortament tèrboles. Al setembre 17 professionals de la sanitat pública es van queixar del projecte de llei en una carta al ministre de Sanitat. Aquesta pressió pot fer que el Govern amplii el límit proposat de 12 setmanes.

No obstant això, les mesures de control de la natalitat que està sospesant el ministeri tenen un altre aspecte problemàtic: se centren abans del naixement en la “qualitat de la població”. Això no sembla ofensiu, però la idea subjacent, segons un expert estranger en polítiques sanitàries de Hanoi, és que els funcionaris de sanitat podrien empènyer dones a avortar fetus que presentessin senyals de discapacitat.

Algunes veus del ministeri també han proposat eliminar la política dels dos fills a les ciutats i continuar aplicant-la a les zones rurals; és a dir, animant els qui tenen una millor formació i els més benestants a tenir més fills, i alhora negant el mateix dret als pobres, entre ells a les minories ètniques, que consideren els seus fills i nés l’única xarxa de seguretat social. Això permetria als buròcrates encarregats de la política dels dos fills de mantenir la feina. Però la idea és retrògrada, injusta i cal llençar-la a la paperera. ●

relaxar la seva política del fill únic pot portar el Vietnam a reconsiderar la seva política (que apliquen més laxament) de només dos fills, diu un antic funcionari del Ministeri de Sanitat vietnamita. Ara el ministeri està recollint opinions públiques perquè es revisi la llei, i l’Assemblea Nacional començarà a debatre-ho aquesta primavera.

No és que arribi precisament abans d’hora. Unes considerables dues tercers parts dels 90 milions d’habitants del país estan en edat laboral. Això dona al Vietnam potencial per créixer econòmicament durant les pròximes tres dècades. Però en aquell moment “el dividend

Traducció d’Arnau Figueras

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores